

Publicerad 2010-02-27 17:00 av Oliviana

Fotsteg

jag är Trappan
jag är ryggraden
jag samlar på fotsteg
ett i taget
snabbt lätt
långsamt tungt
sakta lätta steg
matkassar och pianon
allt har jag burit
ett steg i taget

tro inte att jag inte vet
att jag inte känner igen
trappstegen minns
barnen
de gamla
de glada de gnälliga
stegen
det som föll
det som brann
de som bars ut och aldrig kom igen
doft av äpplen och rök

minnen av fotsteg
lika otaliga som prickarna i
graniten som byggde
Trappan
det är jag
jag är Trappan
jag är summan av alla
fotsteg
som masserat
min rygg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Oliviana med Poeter.se id #32492 innehar upphovsrätten